

Op Pinksteren 23 mei 2010
overleed in het O.L.V.-Ziekenhuis
te Aalst
onze medebroeder

René Aelbrecht
salesiaan-priester van Don Bosco

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document. The text is too light to transcribe accurately.]

AELBRECHT René

Hij was 83 jaar

Hij werd geboren te Brussegem op 3 mei 1927

*Hij legde de eerste professie af te Groot-Bijgaarden
op 2 september 1951*

*Hij legde de eeuwige professie af te Oud-Heverlee
op 3 mei 1957*

*Hij werd tot priester gewijd te Oud-Heverlee
op 1 mei 1960*

1950-1951	Groot-Bijgaarden	noviciaat
1951-1953	Farnières (Grand-Halleux)	filosofie
1953-1956	Farnières (Grand-Halleux)	opvoeder
1956-1961	Oud-Heverlee	theologie
1961-1966	Hechtel	leraar en assistent
1966-1968	Hoboken	onderpastoor
1968-1987	Kortrijk	leraar-opvoeder (1984) econoom
1987-1993	Hoboken	pastoor
1993-1999	Kortrijk	kapelaan en econoom
2000-2010	Groot-Bijgaarden	parochiehulp

Hij overleed te Aalst op 23 mei 2010

HOMILIE

Geachte familie,
beste medebroeders en zusters in de Salesiaanse Familie,
parochianen van de Savioparochie en goede vrienden
van onze medebroeder René,

‘De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig.’ Vandaag zijn wij hier samen rond onze overleden medebroeder René. Vijftig jaar lang was hij als salesiaan-priester bewogen aan het werk in de oogst van de Heer.

Jezus zendt in het verhaal van Lucas tweeënzeventig leerlingen uit (Lc. 10, 1-20). Hij stuurt niet alleen zijn twaalf op weg naar de eigen volksgenoten, maar zes keer twaalf. In deze Pinksterdagen herinnert het ons aan de veelheid van talen in de wereld van Lucas. Jezus zendt ze dus naar alle kanten uit. Heel de wereld mag weten en ervaren dat het Koninkrijk van God dichtbij is. Meteen wijst hij zijn leerlingen op enkele fundamentele houdingen die een leerling, een gezondene van de Heer, zich moet eigen maken en beleven. Allereerst worden de leerlingen tot voorbede opgeroepen. Hun eerste opdracht is te bidden; bidden of vragen om arbeiders voor de oogst. Vervolgens moeten ze gaan ‘als lammeren onder wolven’ met geen andere bescherming dan een herderlijk vertrouwen in de hemelse Vader. Daarnaast wordt van deze zendelingen een nieuwe levensstijl verwacht. ‘Neem geen beurs, geen reistas, geen schoenen mee.’ Zo wil Jezus zeggen dat de pastor zichzelf niet tot mikpunt mag maken van roef of jaloezie, maar mag kiezen voor de ontmoeting met de mens. Het belangrijkste is mensen te ontmoeten in naam van God. Herders of priesters horen niet thuis op voetstukken of podia. Ze moeten met hun voeten op de grond staan om de kudde de goede weg te wijzen en dit nederig en zachtmoedig van hart, onbevangen en innerlijk vrij, eerlijk en bezorgd. Hij mag hartveroverend zijn, van mens tot mens, en zo de nabijheid van de Heer aankondigen. Zijn komst zal heling brengen voor de zieken, vrede voor de vredelievenden en bezwering van de demonen.

En ook bij tegenwerking of verzet blijft het grote woord: *het Koninkrijk van God is nabij!* Gods liefde breekt door waar mensen er voor openstaan. Daar is de herder, de pastor, een getuige van Gods levengevende liefde, een liefde van delen en breken.

Wanneer dan de leerlingen er met dit Jezus' woord op uittrekken zijn ze verrassend sterk. 'Zelfs de demonen onderwerpen zich wanneer zij spraken in Jezus naam,' verklaren ze verbaasd bij hun terugkomst. Jezus vermaant hen echter: 'macht of heerschappij' mag geen reden tot vreugde zijn. Zijn woord luidt: 'Verheug u veeleer dat uw namen opgetekend staan in de hemel!'

Alles begon met het biddend aanroepen van de Heer van oogst. Alles eindigt bij de hemelse Vader die de namen in het boek van zijn hart heeft opgeschreven. Hoe zou een herder, een pastor, het anders uithouden?

Goede mensen,

Zouden we zo het leven van onze medebroeder René ook niet mogen lezen? 50 jaar lang stond hij in de salesiaanse zending, op tocht naar jongeren en volwassenen, op weg naar ontmoetingen van mens tot mens, met een hart van Don Bosco. Naar het woord van het evangelie staat zijn naam opgeschreven in de hemel. Dat betekent: hij is bemind, eindeloos bemind door een overvloedige, goddelijke liefde, bemind tot over de dood heen. Vandaag staan wij daarom hier dicht bij hem om gelovig afscheid van hem te nemen, om dankbaar te bidden over zijn leven, zodat Hij nu mag delen in het volle leven van de Verrezene.

René werd op 3 mei 1927 geboren te Brussegem (Merchtem), niet zo ver van hier, in het gezin van vader Jan en moeder Rozalie. Zes kinderen zagen er het levenslicht en René was de vierde in de rij. Vader bewerkte het land en leidde met de oudere broers de oogst bij de boeren in de omgeving. Moeder beredderde het huishouden en hield een landelijk café open. Zo zag René reeds vroeg dat de oogst groot was en er moest gewerkt worden. Van zijn ouders kreeg hij de werkkraft, de volkse dienstbaarheid en het geloof in de kracht van het Woord mee. Met zijn familie, met zijn broers en

zussen, en later met neven en nichten wist nonkel René tot in zijn laatste levensdagen steeds een warme band te bewaren.

Na de lagere school, de hulp thuis en even wat verdere studie was René een tijd hulpbediende op het gemeentehuis te Brussegem. In die tijd hoorde hij Jezus woord en zag hij dat de evangelische oogst en de vraag naar arbeiders in die oogst groot was. Via de jeugdbeweging van toen, de BJB (de boerenjeugd), kwam hij in contact met de salesianen hier in Groot-Bijgaarden.

Na enkele gesprekken in Bijgaarden schreef hij vier jaar later, op 20 mei 1950, volgend briefje naar de directeur van het Don Boscohuis te Kortrijk. Het klonk als volgt: *'Bij deze vraag ik beleefd om toegelaten te worden tot het noviciaat. Nadat ik de vier studie jaren bij de afdeling 'Late Roepingen' heb doorgemaakt en na raad gevraagd te hebben werd deze keuze door mij gemaakt. De reden om toe te treden tot de salesiaanse Sociëteit is mijn eigen ziel zalig te maken bij het werken voor het zielenheil van anderen. Ik verlang priester te worden.'* Zo werd René geboeid door het 'Da mihi animas' van Don Bosco en mocht hij een jaar later op 2 september 1951 als salesiaan de religieuze geloften uitspreken.

De salesiaanse vormingsjaren konden beginnen. Hij studeerde twee jaar filosofie in ons vormingshuis te Farnières en volgde daarna vanuit hetzelfde huis een opleiding voor het diploma 'agronome technicien' in het St.-Jozefsinstituut te Carlsbourg (Belgisch Luxemburg). Tegelijk was hij opvoeder in de kleine Don Bosco landbouwschool te Farnières. Met het diploma was hij er nog een jaar leraar en opvoeder. Sommige oversten zagen in René een toekomstig missionaris. Arbeiden was hem immers niet vreemd.

Daarna volgde de theologiestudie te Oud-Heverlee. In zijn vrije tijd was hij er pastoraal actief in de chiro, in de Kaderschool Don Bosco (Jeugddienst Don Bosco) en op het speelplein. Op 1 mei 1960 werd René er tot priester gewijd. 50 jaar geleden.

Nu kon René het volle salesiaanse leven in en zelf volop als arbeider in de oogst gaan staan onder het motto 'In dienende liefde'. Doorheen de jaren werd hij zoals de halmen een gouden priester: 50 jaar. We mogen de jaren opdelen in twee grote zendingen: 25 jaar salesiaan-leraar-priester en 25 jaar salesiaan-herder-priester.

René verbleef na zijn priesterwijding vijf jaar als leraar-opvoeder in Hechtel en na twee jaar onderpastoor in Hoboken, 19 jaar te Kortrijk. Hij was nog één van die salesianen die in het water gegooid werd en zelf leerde zwemmen, min of meer een self-made leraar. Als leerling in Hechtel zat ik bij hem gedurende twee jaar op de banken voor de lessen wiskunde en Frans en later ontmoette ik hem als medebroeder te Kortrijk als leraar Latijn en Nederlands. In bijna al die jaren, tot in zijn 55ste levensjaar, vonden we hem tevens als internaatsopvoeder op de speelplaats, in de studiezaal, in de eetzaal en op de slaapzaal. Verschillende jonge medebroeders mochten bij hem de salesiaanse 'stiel' leren tijdens hun stagejaren. Wij blijven hem dankbaar om de nabijheid en afstand, het vertrouwen en de opmerkingen die hij ons in die jaren gaf. Zo leerden wij de salesiaanse praxis bij en van hem.

In die tijd was René van alle markten thuis vooral in de vakantieperiodes mochten we dit ervaren. Hij was kok op vakantietochten met jongens en medebroeders. En met een zekere fierheid kon hij ons fijne gerechten voorzetten. Tijdens de werkkampen in de school te Kortrijk ontpopte René zich dan weer als iemand die de handen uit de mouwen kon steken: muurbekleding plaatsen, behangen, radiatoren spuiten, de voetbalpleinen maaien, de hagen scheren. René durfde het allemaal aan. Dat was zijn nieuwe evangelische levensstijl. Zo reed hij toen, samen met zijn medebroeder en streekgenoot Piet, fietsend door het salesiaanse leven. Geen wonder dat men hem bij de vernieuwing van het onderwijs, twee jaren voor zijn pensioen, vroeg om econoom voor de school en de gemeenschap te worden. De oude hulp-bediende van eertijds werkte immers accuraat en correct, en dierf aan alles te beginnen.

Zeker zo belangrijk was dat hij niet alleen arbeider in de oogst was, maar ook leerlingen uitnodigde om mee te werken in de oogst. Zijn invoelend luisteren en zijn wijze en bemoedigende woorden waren voor enkelen van ons, zijn oud-leerlingen van in Hechtel en Kortrijk, een steun bij het vinden van hun salesiaanse roeping.

Vandaag kennen velen René hier als de salesiaan-herder-priester . 'In dienende liefde' stond hij als medepastoor (1966-1968) en later als pastoor (1987-1993) op onze salesiaanse parochie te Hoboken, nog later als kapelaan op de St.-Annakapelanij te Kortrijk (1993-1999), en de laatste elf jaren hier als hulp priester (1999-2010) op de Savioparochie.

Als pastoor probeerde hij de goede herder te zijn met aandacht voor jong en oud. Later als hulp priester had hij vooral oog voor de zwakke en was hij een luisterend oor bij de zieke en de bejaarde. Huisbezoeken, de kaarting en het verenigingsleven van de OKRA lagen hem na aan het hart. Tot op gezegende leeftijd wou René zijn pastoor Adelin ondersteunen, actief blijven en mensen op de parochie bemoedigen, zieken bezoeken en Gods sjalom, vrede brengen. 'Over de parochie mag ik niet klagen,' zei hij bij de laatste ontmoeting, 'we worden gedragen door een goede groep mensen. Met velen proberen we de gemeenschap op te bouwen in diaconie, catechese en liturgie.'

Als herder was hij niet alleen arbeider, ook arbeider. Hij besteedde daarom veel zorg aan het voorgaan in de liturgie en de verkondiging van het Woord. Op dat gebied was René een vroege vogel die bij het kriecken van de dag kon opstaan om te bidden, om zich met lectuur geestelijk te voeden, om een homilie voor te bereiden of om Mariaal te danken.

Bij dit alles wist onze medebroeder zich als een medebroeder ook gedragen door de salesiaanse gemeenschap. Hij was hier trouwens vicaris van de gemeenschap en droeg vaak samen met de directeur de zorg voor de leiding van gemeenschap. 'Het is hier goed om samen te zijn,' vertrouwde hij me toe, 'en je krijgt van de gemeenschap zoveel als je erin investeert'. In de weekends bleef hij

hier de vroegere kok voor de gemeenschap. Zo vond ik hem op 1 mei ll., de dag van zijn priester-verjaardag, nog in de keuken. Het laatste jaar ging het wel wat moeilijker na de knieoperatie. Maar alles liet vermoeden dat na de viering van zijn gouden jubileum op 9 mei hij weer meer actief zou zijn in gemeenschap en op de parochie.

Op zijn feestdag keerden een trombose en hersenbloeding echter die hoop. De geneeskundige hulp bracht weinig beterschap. Gesteund door zijn broer en schoonzus en het gebed van zijn familie en gemeenschap kreeg hij vorige zaterdagavond de ziekenzalving van zijn directeur. Wij geloven dat hij op Pinksteren op de vleugels van Gods Geest gedragen werd tot bij de Vader in de hemel. Daar staan naar het evangeliewoord de namen van de gezonden opgetekend in het hart van God, voor altijd. Zo mag hij nu met psalm 126 zingen: *“Zij die in tranen zaaien, zullen oogsten met gejuich. Wie in tranen op weg gaat, dragend de buidel met zaad, zal thuiskomen met gejuich, dragend de volle schoven.”*

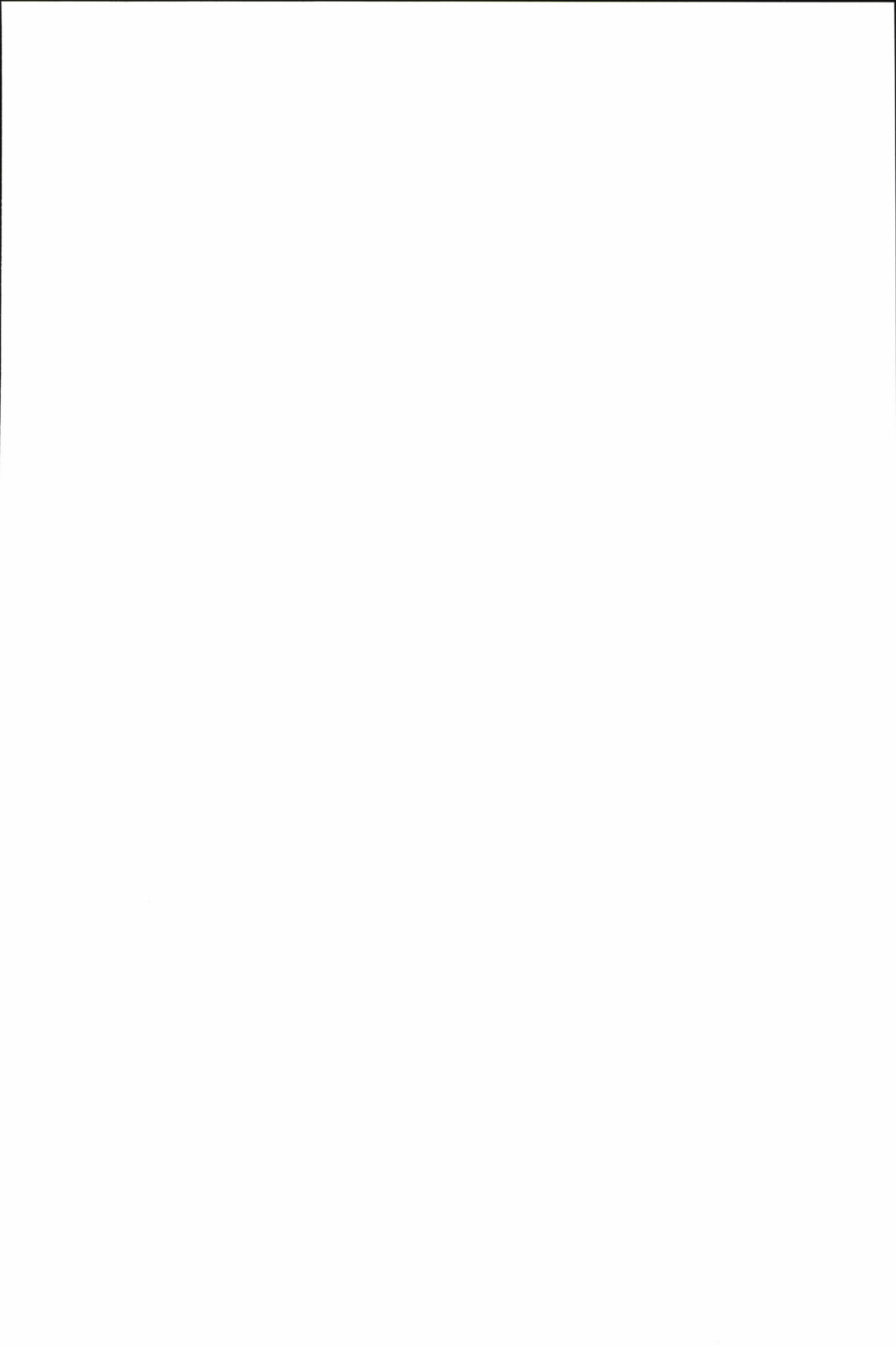
Beste René

*Vandaag willen wij je danken
voor je bewogen salesiaan zijn
als opvoeder en leraar in Gods oogst.
Je wist jonge mensen aan te spreken
in de stijl van Don Bosco
en naar hen te luisteren en ze te bemoedigen.
Zoals de Heer zijn leerlingen zondt,
zei je tot hen:
"Vooruit, ga nu zelf maar aan de slag."*

*Je was een gedreven priester,
een arbeider van het eerste uur
bij de voorbereiding van het Woord
en de viering van de eucharistie.
Met het geduld en het gevoel van de echte Herder
trok je met een luisterend oor
op de parochie van mens tot mens,
vooral naar zieken en bejaarden.
In Gods naam was je hen helend en zalvend nabij.*

*Dank René
om jouw 'dienende liefde'.
Ze was beeld van Gods Liefde
in onze gemeenschap,
in de school en op de parochie.
De Heer van de oogst
moge je nu met vreugdezangen ontvangen
en je naam voor altijd optekenen
in het boek van Zijn hart.*

Jos Claes
provinciaal
28 mei 2010
Savioparochie - Dilbeek/Groot-Bijgaarden

“De oogst is groot maar arbeiders zijn er weinig”
Lucas 10,2

+

René Aelbrecht

Salesiaan - priester van Don Bosco

Hij werd geboren te Brussegem op 3 mei 1927.

Hij legde de eerste professie af te Groot-Bijgaarden op 2 september 1951.

Hij legde de eeuwige professie af te Oud-Heverlee op 3 mei 1957.

Hij werd tot priester gewijd te Oud-Heverlee op 1 mei 1960.

Hij overleed te Aalst in het Onze-Lieve-Vrouwziekenhuis op 23 mei 2010.

Dit melden u met diepe droefheid:

Jos Claes, Provinciaal van de Salesianen van Don Bosco in Vlaanderen en Nederland

De Salesiaanse gemeenschap van Groot-Bijgaarden

Jozef en Celine(+) Aelbrecht - Verspecht en Liza Vanlaethem en kinderen

Frans(+) en Maria Van De Velde - Aelbrecht, kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Karel(+) en Adolphine Libert - Aelbrecht, kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Louis(+) en Louise(+) Libert - Aelbrecht

Maurits en Maria Aelbrecht - Libert, kinderen en kleinkinderen

zijn broers, zussen, schoonbroer,
schoonzus, neven en nichten

Wij nodigen u uit om samen met ons afscheid te nemen van René tijdens de uitvaartviering in de H. Dominiek Saviokerk te Dilbeek, Stationsstraat 275, op vrijdag 28 mei 2010 om 11 uur.

Daarna begeleiden we hem naar zijn laatste rustplaats op de begraafplaats aan de Wivinadreef.

Samenkomst en begroeting in voornoemde kerk vanaf 10.30 u.

Gebedswake op donderdag 27 mei 2010 om 19 uur.

U kan René een laatste groet brengen in het funerarium van Daniel & Kristel Gorsen-Fonteyne, Guido Gezellestraat 6-8, Groot-Bijgaarden op donderdag 27 mei 2010 van 18 uur tot 19 uur.

Rouwadres: H. Placestraat 44 1702 Groot-Bijgaarden

